

‘En tóch
hoop ik dat
hij voor mijn
karakter
valt’

In het toneelstuk De eetclub speelt ze een luxe-
paardje. Privé is ze van het functioneel optutten:
alleen voor een feest of voor een man. Hanna
Verboom over wie ze is en wat ze graag draagt.

**Hanna in
eigen stijl**

Grof gebreid, gevoerd vest
€ 403 (Humanoid), beige
tanktop € 39,95 (Kuyichi),
jeans € 179 (Avelon), met bont
gevoerde klomplaarsjes € 195
(Ikks), armband privébezit

‘Bij een
filmpremière kom
ik altijd bezweet
aanfietsen, met
mijn jurk tussen
de spaken’

Ze veegt de zware make-up van haar gezicht, schiet in een spijkerbroek, bindt haar haar in een staart. ‘Zo’n fotoshoot in een studio is hartstikke leuk, zeker als mijn vriendin Nine fotografeert en vriendin Dineke stiliste is. We halen het beste in elkaar naar boven, maken er iets moois van. Maar zo’n shoot moet niet te vaak in mijn agenda staan. Het leven draait om meer dan je lippen tuiten voor de camera.’ Hanna Verboom gooit haar tas over haar schouder en we gaan op zoek naar een plaats voor dit interview. Uiteindelijk komen we in een veredelde snackbar terecht.

Je speelt in *De eetclub* een té rijke vrouw. In het echte leven ben je actief voor Get it Done, een stichting voor kleine ontwikkelingsprojecten. Hoeveel van jezelf zit er eigenlijk in die rol?

‘Met schone schijn heb ik niet veel. De vrouwen in *De eetclub* hebben alles wat hun hartje begeert, behalve het belangrijkste in het leven: de liefde. Binnen puissant rijke milieus ontstaat vaak een soort stroperige leegheid en verveling, die proberen we te vangen in het stuk. *De eetclub* gaat over uiterlijk, geld en macht. Er spelen vreselijke intriges die leiden tot moord en doodslag. Zo’n Goois personage spelen is heerlijk. Zeker omdat ik zelf niet uit een milieu kom waar uiterlijk en geld ooit belangrijk zijn geweest. Wie je bent en waar je voor staat, dát was belangrijk. Tot mijn 12e heb ik in Afrika gewoond. Mijn ouders werkten er als ontwikkelingswerkers. Daar is weinig uiterlijk vertoon bij. Hoewel Afrikaanse vrouwen, al hebben ze geen geld, er wel altijd schitterend uitzien. Het is hun trots. Wat ik doe als actrice én met de stichting Get it Done is: verhalen vertellen. Dáár geniet ik enorm van. Als ik in Afrika ben, let ik er echt niet op hoe ik erbij loop. Ook in Amsterdam sta ik daar niet lang bij stil.’

Vind je je uiterlijk niet belangrijk?

‘Het werkt op verschillende manieren. Je voorkomen

kan schone schijn zijn. Je kunt je beter voordoen dan je bent, macht en status willen. Maar je kunt uiterlijk ook belangrijk vinden omdat je trots bent op jezelf. Wilt laten zien wie je bent. In het Westen kunnen we ons verliezen in dit uiterlijk vertoon. Het is een te groot onderdeel geworden van de identiteit en dat zou niet zo mogen zijn. Uiterlijk speelt wel een rol, dat kan ik niet ontkennen. Met hoe je je kleedt, verhoud je je tot de maatschappij. Het is een manier om je te uiten, creëer je een ‘eigen’ stijl. Dat is fascinerend, zeker met film speel je daarmee. Als ik een jaren 30-outfit zonder make-up draag voel én gedraag ik me anders dan in een strakke roze jurk met hoge hakken. Grappig hè, dat iets externs ons zo kan beïnvloeden. ‘Uiterlijk is niet belangrijk’, iemand die dat zegt geloof ik niet. Uiterlijk speelt altijd wel mee. Intellect, sociale vaardigheden, uiterlijk... het zijn de kleuren van een pallet dat we als mens allemaal in ons hebben. De kunst is om daarin een balans te vinden. ‘Je bent prachtig zoals je bent’, dat hebben mijn ouders mijn broertjes en zusje en mij meegegeven. Of ik nu ging studeren of niet, het maakte ze niets uit. Ik moest mijn hart volgen. Voor zo’n ambitieus iemand als ik die per se wilde studeren, was dat soms moeilijk. Zijn jullie dan niet trots op mij? dacht ik weleens, omdat ze me daarin niet heel erg stimuleerden. Mijn ouders vinden het fijn dat ik doe wat ik leuk vind. Ze zijn blij dat ik mijn plekje gevonden heb. Bekend zijn zegt hen niet veel.’

Een mooi en bekend gezicht opent wel deuren.

‘Vast wel, ik zal daar ook weleens gebruik van hebben gemaakt, maar niet bewust. Dat het makkelijk deuren opent is niet altijd goed. Toen ik studeerde, werd ik gevraagd als model. Het is verleidelijk om dan met je studie te stoppen, de wereld rond te reizen en geld te verdienen. Maar je leert als model niet je eigen talenten ontwikkelen. Wat bouw je op? Je uiterlijk kan dan ook beperken. Een blauwe maandag heb ik modellenwerk gedaan. Maar ik was er niet goed in, vond het vrij saai en bemoeide me te veel met alles denk ik. En ik werd verliefd op acteren. Wel was ik gevleid dat het bureau me wilde aannemen. Ik vond mezelf helemaal niet knap genoeg.’

Dat meen je niet?

Lachend: ‘Die onzekerheid, hè. Op het podium of op de set raak ik die onzekerheid wel kwijt. Veertig man staan je dan aan te gapen, dan gaat er een soort knop om. Het ene moment zit ik lekker in mijn vel, een moment later ben ik nergens meer zeker over. Dat gaat in golven, zoals het leven zelf. Als ik een feestje heb, kan ik enorm tutten. Dan kijk ik uit naar een leuke avond en doe ik mijn best om er mooi uit te zien. >

Voor op de rode loper

Jumpsuit € 249 (Bravoure),
pumps € 159,95 (Carven),
sieraden privébezit

Opgegroeid in Afrika

Hanna Verboom won een Elite Model Look-wedstrijd en werkte naast haar studies economie en filosofie en later de vooropleiding aan de Toneelschool een korte tijd als model. Ze speelde rollen in *Snowfever*, *Deuce Bigalow: European gigolo* en de serie *The interior*. Sinds 2007 speelt Hanna de rol van Elin Dekkers in *De co-assistent*. In 2008 kreeg ze de Talent Award voor haar acteerwerk en inzet voor goede doelen. Onlangs was ze te zien in de speelfilms *Me & Mr. Jones* en *Bennie Stout*. Volgend jaar speelt ze in het tweede seizoen van de succesvolle serie *Feuten*, de film *Quiz* met o.a. Pierre Bokma en Barry Atsma en de internationale film *Gone back*. Ze is oprichtster van Get it Done, een organisatie die online geld inzamelt voor kleinschalige hulpprojecten in de Derde Wereld (www.getitdone.org). Hanna is geboren in België en groeide op in Kenia, Oeganda en Soedan. Op haar 12e emigreerde ze met haar ouders en de rest van het gezin naar Nederland.

Zoals laatst, toen we met een vriendenclub voor een verjaardag naar New York gingen, een soort *Sex and the city* maar dan met mannen erbij. Maar thuis in Amsterdam loop ik net zo makkelijk in een joggingbroek. Heerlijk. Ik ben er ook van overtuigd dat niemand mij herkent op straat.'

En op die rode loper dan?

'Mensen hebben ongetwijfeld een beeld gecreëerd van mij en zien een momentopname op die rode loper. Maar dat is niets anders dan een film promoten. Het is werken. De glamour op de rode loper valt trouwens ook erg mee. Ik kom altijd bezweet aanfietsen met mijn jurk tussen de spaken. Vroeger vond ik het allemaal veel spannender.

Een film maken is allesbehalve oppervlakkig. Film-makers houden zich in essentie met de psychologie van de mens bezig. Ik mag onderzoek doen naar het karakter dat ik speel. Dat is waanzinnig, je inleven in al die verschillende personages. Het meest basale van mens zijn, verhalen vertellen, dat vind ik het allerleukste aan dit werk.

Met Get it Done doe ik precies hetzelfde: verhalen vertellen over lokale, kleinschalige ontwikkelingsprojecten, zodat je die verhalen verder kunt vertellen aan je vrienden en samen projecten kunt steunen. Wij geloven als organisatie dat geven weer persoonlijk zou moeten worden, direct en transparant. De bezuinigingen en het gebrek aan transparantie binnen de huidige systemen vragen om een alternatief. We leven in een ongelijke wereld. Dat er na 62 jaar ontwikkelingshulp nog steeds 1,7 miljard mensen in extreme armoede leven en dat de ongelijkheid alleen blijft toenemen, is op z'n zachtst gezegd schokkend en onacceptabel. We hebben een fantastisch team aan vrijwilligers die hun vrije uren inzetten omdat ze hierin geloven. Inmiddels hebben we zo'n veertig projecten wereldwijd. Van zonnepanelen voor een schoolje in India tot opvang voor daklozen en junks in L.A. Ik heb daar vorig jaar een paar maanden gezeten en meegeholpen. Het woord uiterlijk komt dan niet eens in je op.'

Voor jou dus geen *Gooische vrouwen*-leven, met plastische chirurgie en het visitekaartje van je man zijn?

'Nah, alsjeblieft niet zeg! Daar zou ik doodongelukkig van worden. Sowieso wordt er in mij niet gesneden of gespoten. En zo'n leventje zou ik enorm saai vinden. Altijd heb ik de drang naar avontuur, reizen, onrust en Afrika gehad. Dat blijft, dat weet ik zeker. Ik hou van de mensen daar. Hoe meer een mens bij de basis is, hoe mooier hij is. Wij zijn vaak bezig met dingen die er echt niet toe doen: geld, uiterlijk, wat andere >

Theaterthriller

Hanna Verboom speelt een van de

hoofdrollen in het toneelstuk *De eetclub*.

Eerder trok de gelijknamige film meer dan 100.000 bezoekers.

De eetclub is het best verkochte boek van Saskia Noort. Het stuk is tot eind maart 2012 in theaters te zien.

Kijk op www.bostheaterproducties.nl voor de speellijst

‘De emancipatie is iets te ver doorgeslagen. Laat een vrouw vrouw zijn en een man man’

Op auditie

Jurk bestaande uit top en kokerrok gemaakt van gerecyclede materialen € 370 (Marloes Blaas), suède jasje € 399,95 (Super Trash). Armband (Waterlooplein), hoed (The English Hatter), ring privébezit

Dagje thuis

Cognackleurige, grof gebreide trui € 99 (Pepe Jeans London), wollen tweed pantalon € 159,95 (Laundry Industry), ring privébezit

mensen van je vinden, carrière. In het Westen zijn we zo druk, moeten we zo veel. Mensen raken steeds verder van de essentie af. Ik betrap mezelf daar ook geregeld op.'

Wie roept jou dan een halt toe?

'Mijn vrienden of ouders, en ik probeer het zelf ook steeds meer te leren. Dan ga ik lekker in bad, loop ik hard en ik bid. Ik geloof in een god, maar plaats dat niet in kaders en hokjes. Dan wordt het een religie en dat is volgens mij gevaarlijk. Hoeveel oorlogen zijn daar niet door ontstaan? Van die ellende houd ik me graag afzijdig.'

Dus geen partner die even zegt: 'Hanna relax!'

'Nee, die is er niet. Op dit moment heb ik het ook prima naar mijn zin in mijn eentje. Het is goed dat ik leer om alleen te zijn. Maar ik geloof wel dat je als mens voorbestemd bent om samen te zijn.'

En als je mag kiezen: hoe ziet jouw man er dan uit?

'Ik val op heel uiteenlopende types. De paar vriendjes die ik had, waren van klein tot lang, van Aziatisch tot Hollands. Geen rode draad in te herkennen. Hoewel... ik val op ogen. Ogen waarin iets gebeurt, dat vind ik wel aantrekkelijk. Maar karakter vind ik het belangrijkste. Hij moet een bepaalde *drive* of intellect hebben. Daar raak ik van onder de indruk.'

Waar kan die leuke man mee scoren?

'Mij op een voetstuk zetten misschien? Nederlandse mannen doen dat niet zo snel. Laat een vrouw vrouw zijn. Net zo goed als je een man man moet laten zijn. De emancipatie is iets te ver doorgeslagen in mijn ogen. Ik vind het ook leuk om me mooi aan te kleden voor de man met wie ik samen ben. Houd ook zeker rekening met zijn smaak. In een relatie moet je elkaar blijven verleiden en het spannend houden. Daarvoor prop ik me niet in een minuscuul jurkje. Het gaat erom dat je lekker in je vel zit en dat ook uitstraalt. Ik kan me mooi voelen in een slobbertrui en spijkerbroek of een supersexy, laag uitgesneden broekpak. Maar ik hoop toch echt dat een man valt voor mijn karakter.'

Een man die jou kan doorgronden?

'Ik zit niet zo ingewikkeld in elkaar, hoor. Ik geef me niet direct, maar ben ook geen gesloten boek. Thuis voel ik me toch vooral bij mijn familie, vrienden en de mensen van Get it Done. Mijn collega's daar zijn een soort van externe familie. Bij een première voel ik me vaak bijzonder ongemakkelijk. Al die ogen die op je gericht zijn. Dan komt die onzekerheid weer om de hoek zetten.'

‘Soms is
het goed om
alleen te zijn,
ook al is het
confronterend’

Als vrouw ben je gemaakt om samen te zijn, zeg je net. Toch ben je dat niet...

'Tja. Soms is het goed om alleen te zijn, ook al is het confronterend. Je moet dan wat meer aan de slag met jezelf. Daar leer je van. Ik vind het fijn dat ik nu twee jaar vrijgezel ben, werd er sterker van. Als je, zoals ik, op vrij jonge leeftijd een relatie krijgt, worden hij en dat wat je samen opbouwt een deel van je identiteit. Dat is mooi, mits het goed zit. Zo niet, kun je beter die confrontatie aangaan. Je leert jezelf accepteren, dat is een veel beter fundament voor een nieuwe relatie. Voor iedereen zou het goed zijn om een tijdje alleen te zijn, denk ik. Die luxe hebben we in het Westen. We kunnen dat zelfonderzoek aangaan. Veel bewuster ben ik me geworden van het basisgeluk. Misschien heb ik eindelijk wel mijn rust gevonden. Dan zul je net zien, staat er binnenkort een man op mijn pad. Wat moet ik dan?' (lacht). 'Ik ben gewoon een bofkont. Al die rollen die ik kan spelen, het werk bij Get it Done, daar word ik echt heel blij van.'

Ach, het komt zoals het komt. Als tiener had ik dat helemaal uitgedacht: dan en dan studeren, carrière maken, trouwen, kinderen krijgen, als ze wat groter zijn weer werken en daarna verkassen naar Afrika. Maar het leven heeft z'n eigen ritme, z'n eigen flow. Gelukkig maar. Alles op zijn tijd. Ik denk wel dat ik altijd een deel van het jaar in Afrika of een ander werelddeel zal wonen en Amsterdam als basis zal houden. Afrika leert mij veel over het leven, de basale dingen: het zijn, echt met elkaar praten, elkaar aankijken, elkaar zien. Puurheid. Ik voel me een heuse wereldburger. Of misschien meer een ontdekkingsreiziger met zo'n Livingstone-hoedje... Verhalen ontdekken en doorvertellen.'

«

 Kaarten winnen?
Ga naar www.estamagazine.nl